



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1926/2021
28.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Решад Плојовић, адвокат из ..., против туженог Санцак телевизија ДОО из Новог Пазара, чији је пуномоћник Хајрадин Мекић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења Апелационог суда у Београду ГжЗ. 38/21 од 11.02.2021. године, у седници од 28.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против решења Апелационог суда у Београду ГжЗ. 38/21 од 11.02.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду ПЗ. 279/20 од 01.12.2020. године, ставом првим изреке делимично је усвојен тужбени захтев и тужени су обавезани да тужиоцу АА накнаде штету због претрпљених душевних болова изношењем неистинитих информација у износу од 35.000,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом другим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца преко досуђеног износа. Ставом трећим изреке тужени је обавезан да тужиоцу АА накнади трошкове парничног поступка у износу од 63.600,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате. Ставом четвртим изреке тужилац ББ је обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 52.150,00 динара.

Решењем Апелационог суда у Београду ГжЗ. 38/21 од 11.02.2021. године одбачена је као неблагоприятна жалба туженог изјављена против првостепене пресуде.

Против другостепеног решења, тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка.

Врховни касациони суд је испитао побијано решење на основу чл. 410. став 2. и 420. став 3. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП и утврдио да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Из списка произилази да је пуномоћнику туженог препис првостепене пресуде достављен 30.12.2020. године, а да је жалба упућена суду препорученом поштом 09.01.2021. године.

С обзиром на наведено, правилан је закључак другостепеног суда да је жалба туженог против првостепене пресуде неблаговремена.

Према члану 25. став 1. Закона о јавном информисању и медијима („Службени гласник РС“ 83/14 ... 12/16), странке могу изјавити жалбу у року од 8 дана од дана достављања преписа пресуде. Чланом 131. овог закона прописано је да ако овим законом није другачије одређено, у парницама по тужби из члана 121. овог закона сходно се примењују одредбе закона којим се уређује парнични поступак. Према члану 103. став 4. ЗПП, ако последњи дан рока пада на државни празник, или у недељу, или у неки други дан када суд не ради, рок истиче протеком првог наредног радног дана.

У конкретном случају, препис првостепене пресуде туженом је достављен 30.12.2020. године, а у правној поуци је наведено да се жалба подноси у року од 8 дана од пријема писменог отправака пресуде. Последњи дан рока за изјављивање жалбе падао је на дан 07.01.2021. године, који је државни празник, па је рок истицао протеком првог наредног радног дана, односно 08.01.2021. године, а жалба је изјављена 09.01.2021. године. Зато је побијаним решењем правилно жалба одбачена као неблаговремена у смислу члана 378. став 2. ЗПП.

Ревизијом туженог неосновано се указује да је пропустио рок за жалбу из разлога што му пресуда није била уручена у складу са чланом 141. став 1. ЗПП, те да првостепену пресуду није примио 30.12.2020. године јер се тада налазио на путу, већ је пресуду пронашао у поштанском сандучету своје адвокатске канцеларије по повратку са пута 04.01.2021. године. Ови ревизијски наводи нису од значаја јер 04.01.2021. године, када пуномоћник туженог наводи да је примио првостепену пресуду, још увек није био истекао рок за жалбу из члана 125. став 1. Закона о јавном информисању и медијима, па је тужени био у могућности да жалбу поднесе у законском року.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 414. став 1. у вези чл. 420. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић